

Arrest

nr. 265 215 van 9 december 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X
                      3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 20 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 18 november 2019.

1.2. Eerste verzoeker en tweede verzoekster worden op 3 november 2020 en 20 april 2021, derde verzoekster op 5 november 2020 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

1.3. Op 19 juli 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing voor V.A.M.R., eerste verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 19 september 1970 in San Salvador in het gelijknamige departement. U woonde sinds u zes maanden oud was in de colonia Santa Simona, gemeente Ayutuxtepeque, departement San Salvador. Tot u 21 was woonde u in het huis van uw ouders, waarna u in dezelfde colonia naar een eigen woning verhuisde. Hier woonde u samen met uw echtgenote A. A. M. d. V. (CGVS X; DVZ X) en uw kinderen. In 2015 verhuisde uw dochter G. B. V. M. (CGVS X; DVZ X) naar de colonia Santa Maria in Mejicanos. U behaalde uw middelbaar diploma en begon aan een opleiding burgerlijk ingenieur die u niet afrondde. Van 2011 tot 2019 stond u in voor het onderhoud van de tuin van de tempel van uw geloofsgemeenschap, de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

In januari of februari 2019 begon u te werken als verdeler van bidons drinkwater in verschillende colonia's. U nam dit water af van het waterzuiveringsbedrijf Agua del Paraiso.

Toen u op 25 mei 2019 voor uw werk uw ronde deed en via een binnenweg tussen de wijk San Ramon en La Gloria reed met uw wagen, werd u door twee gewapende bendeleden van bende 18 tegengehouden. Ze haalden u uit de wagen en eisten 200 dollar per maand van u. Aangezien het nog maar middag was, had u dat geld nog niet verdiend. Ze namen uw tas waarin u uw geld bewaarde af en haalden hier 70 dollar, uw DUI en uw gsm uit. Ze droegen u op om op 30 mei op hetzelfde uur terug te keren naar dezelfde plaats om de rest te geven. Op 30 mei keerde u dan ook terug naar dezelfde plaats om de overige 130 dollar te geven.

Vervolgens besloot u niet langer deze weg te gebruiken tijdens uw route, maar een omweg te nemen. Toen u op 21 juni aan het werk was, kwamen twee bendeleden naar uw woning. Uw echtgenote opende de deur en de bendeleden droegen haar op hun telefoon aan te nemen. De persoon aan de lijn vertelde uw vrouw dat jullie zich niet moesten verstoppen en dat jullie nog steeds moesten betalen. Uw dochter en kleindochter waren op dat moment ook in uw woning. Toen u terug thuiskwam van uw werk, vertelden ze wat er gebeurd was. Vervolgens betaalde u op 30 juni, 30 juli en 30 augustus op de afgesproken plaats en uur de gevraagde 200 dollar. In deze periode werd jullie woning ook door bendeleden in de gaten gehouden.

In augustus werden jullie door een vriendin, die in België woont, uitgenodigd op het huwelijk van haar zoon in oktober. Ze was ook op de hoogte van jullie problemen en stelde voor dat jullie naar België kwamen om even te ontspannen. Jullie gingen in op haar aanbod en ze boekte jullie vliegtickets.

U verliet samen met uw echtgenote El Salvador op 29 september 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Jullie reisden via Spanje naar België, waar jullie op 30 september 2019 aankwamen. Jullie planden op 28 oktober terug te keren naar El Salvador.

Toen uw dochter op 2 oktober met de bus van haar werk naar huis terugkeerde, werd ze in de buurt van de halte waar ze afstapte door 2 bendeleden benaderd. Ze droegen haar op mee te komen naar een afgelegen straat. Aangezien haar vader het gevraagde bedrag op 30 september niet had betaald, moest zij dit in zijn plaats doen. Indien ze dat niet deed, zou haar leven en dat van haar dochter in gevaar zijn. Ze had op dat moment echter slechts 60 dollar bij, die dan ook afgenomen werd. De volgende dag moest ze aan de bushalte de overige 140 dollar betalen. Nadat dit gebeurde, belde ze jullie op en regelden jullie een ticket voor haar en uw kleindochter.

Uw dochter betaalde vervolgens op 3 oktober en 30 oktober aan de bushalte het gevraagde bedrag. Na de bedreiging van uw dochter en kleindochter beslisten jullie om niet terug te keren naar El Salvador maar in België te blijven.

Uw dochter verliet samen met uw kleindochter El Salvador op 7 november 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Ze reisden via Spanje naar België, waar ze op 8 november 2019 aankwamen.

Op 18 november 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door bendeleden van de bende 18.

Jullie leggen ter staving van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten en identiteitskaarten, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, een overzicht van uw vluchten, vier medische attesten en voorschriften voor uw echtgenote, een overzicht van het medisch dossier van uw echtgenote, een notariële verklaring van de waterleverancier, drie overlijdensaktes van familieleden van uw echtgenote, de huwelijksakte van uw dochter en de toestemming van uw schoonzoon om zijn dochter naar België mee te nemen.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend.** Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

U legt namelijk ongeloofwaardige verklaringen af over het begin van uw problemen op 25 mei 2019. U stelde dat hierbij uw DUI werd gestolen en dat u daarom een nieuwe moest aanvragen (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 7). De informatie op deze DUI komt echter niet overeen met de uw verklaringen. Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt namelijk dat in geval van diefstal of verlies een nieuwe DUI kan aangevraagd worden, maar dat deze de datum van uitgifte en vervaldatum van het verloren of gestolen exemplaar herneemt en dus een identieke kopie is (Landeninformatie 5). Uw DUI vermeldt daarentegen 13 juni 2019 als datum van uitgifte (Document 2). De datum van uw gestolen DUI werd hierop dus niet hernomen. Wanneer u gevraagd wordt waarom op uw DUI de oude uitgifte- en vervaldatum niet werden hernomen zoals gebruikelijk bij diefstal, antwoordt u dat u het niet weet en dat dat het beleid is van het bedrijf dat de DUI's uitgeeft (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 7-8).

Bij nader onderzoek van uw DUI blijkt echter dat deze niet volgens de procedure van de "Reposicion" of vervanging werd gedaan, maar dat het een "Modificacion" betrof, een aanpassing dus. Uit de informatie die aan uw dossier werden toegevoegd blijkt dat er viermogelijke procedures zijn om een DUI te verkrijgen, die elk verschillende benodigdheden hebben. Dit zijn Primera Vez (eerste keer), Renovacion (vernieuwing), Reposicion (vervanging) en Modificacion (aanpassing), respectievelijk afgekort als PV, RN, RP en MO. Op uw DUI is terug te vinden dat deze onder Tramite / Procedure type "MO" werd uitgereikt. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat voor deze procedure het voorleggen van onder andere de originele DUI waarop de aanpassing moet worden verricht (DUI a modificar), een noodzakelijke voorwaarde (indispensable) is om deze aanpassing te kunnen doen. Deze regel gold ook al op 23 mei 2019 (Landeninformatie 2, 3 en 4). U blijkt aldus op 13 juni 2019 nog in het bezit te zijn geweest van uw DUI, aangezien u via deze procedure een nieuwe DUI kon verkrijgen. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat u op 25 mei 2019 door bendeleden werd tegengehouden, afgeperst en bestolen, laat staan dat ze uw adres kenden om uw echtgenote te komen bedreigen. Aangezien dit incident het startpunt van uw problemen met de bende 18 zou zijn geweest, kan vanzelfsprekend ook geen geloof worden gehecht aan de incidenten die eruit voortgevloeid zouden zijn.

Daarnaast hebt u erg veel moeite om de bendeleden in kwestie te beschrijven. Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wordt hoe die personen eruitzagen, stelt u dat u door de adrenaline enkel zag dat ze tatoos hadden met nummers, die verwezen naar bende 18, en dat ze er duivels uitzagen. Wanneer daarop gevraagd wordt of u zich nog iets anders concreet van hen herinnert, zegt u van niet (CGVS 1926189, 3 november 2020, p. 13). Het is weinig aannemelijk dat u wel voldoende zicht kreeg op hun tatoeages om ze bij een specifieke bende te plaatsen, maar dat u voor het overige niet verder komt dan te zeggen dat ze er duivels uitzagen en een lelijk, slecht gezicht hadden. U had namelijk vijfmaal de kans om hen te bekijken, namelijk een eerste keer op 25 mei, en vervolgens bij de betalingen van 30 mei, juni, juli en augustus. Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt deze bendeleden te beschrijven, stelt u dat ze losse kledij en tennisschoenen droegen, maar voor het overige geeft u geen nieuwe informatie. Wanneer gevraagd wordt of er verschillen waren tussen de twee bendeleden, verklaart u dat een van de twee een lichtere huidskleur had en dat de ene wat groter was dan de andere (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 6-7). Uw verklaringen over deze bendeleden blijven dus erg op de oppervlakte, wat niet overeenstemt met uw duidelijk beeld van hun tatoeages. Uw moeizame en beperkte verklaringen over de bendeleden die u afpersten, doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder zijn de omstandigheden van uw vertrek uit El Salvador ook weinig aannemelijk. Hoewel uw vriendin in België ervan op de hoogte zou zijn geweest dat u afgeperst werd door bendeleden, boekte ze voor jullie een vlucht op 29 september, een dag voor u het afpersingsgeld moest betalen. Op die manier kon u dus voor uw vertrek niet op de afgesproken plaats en moment het geld betalen tot u eind oktober zou terugkeren. U verklaart dat ze niet op de hoogte was op welke datum u het geld moest betalen (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 11-12), maar het is hierbij niet aannemelijk dat jullie geen overleg zouden hebben gehad over de vertrekdatum, gezien de ernst van de bedreigingen die jullie hadden ontvangen.

Indien u inzake de vertrekdatum in een moeilijke situatie zou hebben gezeten komt het bovendien weinig aannemelijk over dat u niets zou hebben gedaan om ervoor te zorgen dat u bij terugkeer geen problemen zou hebben door een regeling te treffen voor de betaling. U zou op dat moment immers nog steeds van plan zijn geweest om terug te keren naar El Salvador (CGVS 1926189, 3 november 2020, p. 12).

U verklaart in dat verband dat u geen manier had om met hen te communiceren en dus geen regeling kon treffen met de bendeleden. Gevraagd waarom u niet op een ander moment naar de plaats van betaling bent gegaan om op voorhand te betalen, stelt u dat u die plek meed omwille van uw veiligheid en dat u een vast moment had gekregen om te betalen. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet via de bendeleden rond uw woning het geld kon betalen, stelt u dat u geen contact met hen wilde hebben en wilde u niet dat de burendachten dat u iets met hen te maken had (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 14). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u weinig moeite deed om alsnog te betalen voor de maand september. Uw uitleg hiervoor kan ook niet overtuigen. Dit zou namelijk betekenen dat u bij uw terugkeer eind oktober een maand overgeslagen zou hebben. Gezien de ernst van de bedreigingen die u gekregen zou hebben en de kennis dat ze wisten waar u woonden, is het weinig aannemelijk dat u naar België zou vertrekken zonder betaald te hebben. Uw gedrag in deze omstandigheden is dan ook weinig aannemelijk en brengt verder schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts is het ook opmerkelijk dat u stelt net voor uw vertrek ontslag te hebben genomen bij de leverancier (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 12-13). Dit zou namelijk betekenen dat u bij uw terugkeer geen inkomen had om de renta te betalen. Bovendien blijkt uw echtgenote niet op de hoogte van dit ontslag. Zij ging er namelijk vanuit dat u bij terugkeer terug aan de slag zou gaan als waterverdelers (CGVS 1926189B, 20 april 2021, p. 8). Wanneer haar gevraagd wordt waarom ze niet wist van uw ontslag, verklaart ze enkel dat u dat u dat niet tegen haar had gezegd en dat u had gezegd dat u terug ging werken (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 9-10). Dat zij hier niet van op de hoogte zou zijn, is weinig aannemelijk en plaatst dan ook verdere vraagtekens bij de omstandigheden van jullie vertrek uit El Salvador. Voorts is het ook erg opmerkelijk dat op jullie vliegtuigtickets (document 5) enkel bagage werd geboekt voor jullie reis naar België, maar niet voor de terugvlucht naar El Salvador. Wanneer u en uw echtgenote met deze vaststelling worden geconfronteerd, stellen jullie beiden hiervan niet op de hoogte te zijn en er dus ook geen verklaring voor te hebben (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 16 en CGVS 1926189B, 20 april 2021, p. 10). Dit versterkt alleen nog maar het vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over de omstandigheden van uw komst naar België.

Verder wordt de geloofwaardigheid van de bedreiging van uw dochter na jullie vertrek op zich ook aangetast doordat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen over het moment waarop ze jullie hierover belde. U verklaart dat het tussen 3 uur en 4 uur 's ochtends was en dat u schrok omdat het weinig goeds voorspelt als de telefoon gaat op dat uur (CGVS 1926189, 3 november 2020, p. 18). Dit stemt gezien het verschil in tijdszone tussen El Salvador en België overeen met uw dochters verklaring dat ze jullie tussen 20 en 21 uur belde (CGVS 1926191, p. 15). Wanneer aan uw echtgenote dezelfde vraag wordt gesteld, verklaart ze echter dat ze het uur in El Salvador op dat moment niet weet, maar dat het in België 20 uur was toen ze u belde. Vervolgens wordt haar gevraagd wat ze aan het doen was toen haar dochter belde en antwoordt ze dat ze op de kamer aan het lezen was (CGVS 1926189B, 3 november 2020, p. 14-15). Wanneer ze vervolgens geconfronteerd wordt met uw verklaringen stelt ze dat ze zich niet goed herinnert hoe het zit met de uurverschillen, dat het ofwel 20 uur 's avonds was voor uw dochter of voor jullie en dat ze aan het lezen was omdat ze problemen had om te slapen (CGVS 1926189B, 3 november 2020, p. 16-17). Gezien het nachtelijk moment van dit telefoongesprek is het niet aannemelijk dat ze zich dit niet preciezer zou herinneren, bijvoorbeeld toen gevraagd werd naar haar bezigheden op dat moment. Bovendien verklaarde zij in haar eerder antwoord duidelijk dat ze niet wist hoe laat het was in El Salvador, maar wel hoe laat het was in België. De uitleg van uw echtgenote voor deze tegenstrijdigheid is dan ook niet aannemelijk. Bijgevolg brengt deze tegenstrijdigheid tussen jullie verklaringen ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van de bedreiging aan het adres uw dochter.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen feiten in verband met afpersing door de bende 18, kunnen deze feiten geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel van zelfstandige waterverdelers op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episo_de_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.p

df en de “**UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador**” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die jullie neerleggen veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten en rijbewijs bewijzen jullie nationaliteit en identiteit, die in deze beslissing niet betwist worden. Jullie huwelijken worden evenmin betwist. Dit geldt eveneens voor de toestemming die uw schoonzoon gaf om zijn dochter mee te nemen naar België. De data van jullie vluchten en het moment waarop deze werden gekocht wordt in deze beslissing ook niet in twijfel getrokken. De vaststellingen die in de medische attesten over uw echtgenote worden gemaakt, worden niet betwist. De attesten stellen echter dat uw echtgenote al langer behandeld wordt voor spanningsmigraine en dat deze de laatste tijd verergerd is door de veiligheidsproblemen in El Salvador. In deze attesten wordt geen gewag gemaakt van concrete problemen die geleid zouden hebben tot deze verergering. De overlijdens van de oom, tante en nicht van uw echtgenote worden niet betwist, maar deze staan niet in verband met uw eigen problemen. Wat de notariële verklaring van uw toeleverancier betreft, dient vooreerst gewezen op het gesolliciteerd karakter ervan. Het werd namelijk pas opgesteld op 15 april 2021, lang na uw verzoek om internationale bescherming en zelfs na uw eerste persoonlijk onderhoud. Naast het feit dat dit document duidelijk op uw verzoek werd opgesteld, betreft het ook louter de verklaring van uw toeleverancier, die slechts waarde kan hebben voor zover de aangehaalde elementen geloofwaardig zijn, quod non. Bovendien verklaart hij enkel dat u sinds mei 2019 maandelijks 200 dollar moest betalen aan de bende 18, dat u uw leven en dat van uw familie riskeerde als u niet betaalde en dat u daarom op 25 september 2019 besloot niet langer voor hem te werken. Hij maakt echter geen melding van de incidenten met uw echtgenoot of uw dochter. Deze verklaring kan dan ook bovenstaande vaststellingen niet veranderen.

Wat betreft de opmerkingen op de notities van het eerste persoonlijk onderhoud van uzelf en van uw dochter gaat het hier om verbeteringen en verduidelijkingen die in deze beslissing niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing voor M.D.V.A.A., tweede verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 23 februari 1967 in Sonsonate in het gelijknamige departement. Sinds 1991 woonde u in de colonia Santa Simona in de gemeente Ayutuxtepeque, departement San Salvador. Hier woonde u samen met uw echtgenoot M. R. V. A. (CGVS 19/26189; DVZ 8948615) en uw kinderen. In 2015 verhuisde uw dochter G. B. V. M. (CGVS 19/26191; DVZ 8948621) naar de colonia Santa Maria in Mejicanos. U behaalde in 1985 uw diploma van het middelbaar onderwijs en volgde in 2010 een opleiding cosmetologie, het vakgebied waarin u altijd had gewerkt. In het weekend werkte u op zelfstandige basis als kapster aan huis. Door de week paste u op uw kleindochter.

Uw echtgenoot werkte als zelfstandig verdeler van drinkwater. Toen hij op 25 mei 2019 voor zijn werk zijn ronde deed en via een binnenweg tussen de wijk San Ramon en La Gloria reed met zijn wagen, werd hij door twee gewapende bendeleden van bende 18 tegengehouden. Ze haalden hem uit de wagen en eisten 200 dollar per maand van hem. Aangezien het nog maar middag was, had hij dat geld nog niet verdiend. Ze namen zijn tas waarin hij zijn geld bewaarde af en haalden hier 70 dollar, zijn DUI en zijn gsm uit. Ze droegen hem op om op 30 mei op hetzelfde uur terug te keren naar dezelfde plaats om de rest te geven. Op 30 mei keerde hij dan ook terug naar dezelfde plaats om de overige 130 dollar te geven.

Vervolgens besloot uw echtgenoot niet langer deze weg te gebruiken tijdens zijn route, maar een omweg te nemen. Toen hij op 21 juni aan het werk was, kwamen twee bendeleden naar uw woning. U opende de deur en de bendeleden droegen u op hun telefoon aan te nemen. De persoon aan de lijn vertelde dat jullie zich niet moesten verstoppen en dat jullie nog steeds moesten betalen. Uw dochter en kleindochter waren op dat moment ook in uw woning. Toen uw echtgenoot terug thuiskwam van zijn werk, vertelden jullie wat er gebeurd was. Vervolgens betaalde hij op 30 juni, 30 juli en 30 augustus op de afgesproken plaats en uur de gevraagde 200 dollar. In deze periode werd jullie woning ook door bendeleden in de gaten gehouden.

In augustus werden jullie door een vriendin, die in België woont, uitgenodigd op het huwelijk van haar zoon in oktober. Ze was ook op de hoogte van jullie problemen en stelde voor dat jullie naar België kwamen om even te ontspannen. Jullie gingen in op haar aanbod en ze boekte jullie vliegtickets.

U verliet samen met uw echtgenoot El Salvador op 29 september 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Jullie reisden via Spanje naar België, waar jullie op 30 september 2019 aankwamen. Jullie planden op 28 oktober terug te keren naar El Salvador.

Toen uw dochter op 2 oktober met de bus van haar werk naar huis terugkeerde, werd ze in de buurt van de halte waar ze afstapte door 2 bendeleden benaderd. Ze droegen haar op mee te komen naar een afgelegen straat. Aangezien haar vader het gevraagde bedrag op 30 september niet had betaald, moest zij dit in zijn plaats doen. Indien ze dat niet deed, zou haar leven en dat van haar dochter in gevaar zijn. Ze had op dat moment echter slechts 60 dollar bij, die dan ook afgenomen werd. De volgende dag moest ze aan de bushalte de overige 140 dollar betalen. Nadat dit gebeurde, belde ze jullie op en regelden jullie een ticket voor haar en uw kleindochter. Uw dochter betaalde vervolgens op 3 oktober en 30 oktober aan de bushalte het gevraagde bedrag.

Uw dochter verliet samen met uw kleindochter El Salvador op 7 november 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Ze reisden via Spanje naar België, waar ze op 8 november 2019 aankwamen.

Op 18 november 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door bendeleden van de bende 18.

Jullie leggen ter staving van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten en identiteitskaarten, het rijbewijs van uw echtgenoot, uw huwelijksakte, een overzicht van uw vluchten, vier medische attesten en voorschriften van uzelf, een overzicht van uw medisch dossier, een notariële verklaring van de waterleverancier, drie overlijdensaktes van familieleden, de huwelijksakte van uw dochter en de toestemming van uw schoonzoon om zijn dochter naar België mee te nemen.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, M. R. V. A. (CGVS 19/26189; DVZ 8948615). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw echtgenoot. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

(...) (idem bestreden beslissing eerste verzoeker).”

De beslissing voor V.M.G.B., derde verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 22 juli 1992 in Sonsonate in het gelijknamige departement. U woonde sinds uw geboorte tot 2015 in de colonia Santa Simona, gemeente Ayutuxtepeque, departement San Salvador, samen met uw vader M. R. V. A. (CGVS 19/26189; DVZ 8948615), moeder (A. A. M. d. V. (CGVS 19/26189B; DVZ 8948615) en broer. In 2015 huwde u en verhuisde u naar Residencial Santa Maria in Mejicanos, departement San Salvador, waar u woonde met uw echtgenoot en uw dochter. U behaalde in 2012 een technisch diploma elektrisch ingenieur en studeerde ten tijde van uw vertrek aan de universiteit Francisco Gavidia voor industrieel ingenieur. Van 2015 tot juli 2019 werkte u bij de klantendienst van een bank. In augustus 2019 begon u als financieel assistent te werken voor UM Flexiplan, een bedrijf dat moto's op afbetaling verkoopt.

Uw vader werkte als zelfstandig verdeler van water. Toen hij op 25 mei 2019 voor zijn werk zijn ronde deed en via een binnenweg tussen de wijk San Ramon en La Gloria reed met zijn wagen, werd hij door twee gewapende bendeleden van bende 18 tegengehouden. Ze haalden hem uit de wagen en eisten 200 dollar per maand van hem. Aangezien het nog maar middag was, had hij dat geld nog niet verdiend. Ze namen zijn tas waarin hij zijn geld bewaarde af en haalden hier 70 dollar, zijn DUI en zijn gsm uit. Ze droegen hem op om op 30 mei op hetzelfde uur terug te keren naar dezelfde plaats om de rest te geven. Op 30 mei keerde hij dan ook terug naar dezelfde plaats om de overige 130 dollar te geven.

Vervolgens besloot uw vader niet langer deze weg te gebruiken tijdens zijn route, maar een omweg te nemen. Toen hij op 21 juni aan het werk was, kwamen twee bendeleden naar de woning van uw ouders. Uw moeder opende de deur en de bendeleden droegen haar op hun telefoon aan te nemen. De persoon aan de lijn vertelde dat ze zich niet moesten verstoppen en dat ze nog steeds moesten betalen. U was op dat moment ook in de woning van uw ouders, samen met uw dochtertje. Toen uw vader terug thuiskwam van zijn werk, vertelden jullie wat er gebeurd was. Vervolgens betaalde hij op 30 juni, 30 juli en 30 augustus op de afgesproken plaats en uur de gevraagde 200 dollar.

In augustus werden uw ouders door een vriendin, die in België woont, uitgenodigd op het huwelijk van haar zoon in oktober. Ze was ook op de hoogte van hun problemen en stelde voor dat ze naar België kwamen om even te ontspannen. Uw ouders gingen in op haar aanbod en hun vriendin boekte hun vliegtickets.

Uw ouders verlieten El Salvador op 29 september 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Ze reisden via Spanje naar België, waar ze op 30 september 2019 aankwamen. Ze planden op 28 oktober terug te keren naar El Salvador.

Toen u op 2 oktober met de bus van uw werk naar huis terugkeerde, werd u in de buurt van de halte waar u afstapte door 2 bendeleden benaderd. Ze droegen u op mee te komen naar een afgelegen straat. Aangezien uw vader het gevraagde bedrag op 30 september niet had betaald, moest u dit in zijn plaats doen. Indien u dat niet deed, zou uw leven en dat van uw dochter in gevaar zijn. U had op dat moment echter slechts 60 dollar bij, die dan ook afgenomen werd. De volgende dag moest u aan de bushalte de overige 140 dollar betalen.

Nadat dit gebeurde, belde u uw ouders op en regelden zij een ticket voor u en uw dochter. U betaalde vervolgens op 3 oktober en 30 oktober aan de bushalte het gevraagde bedrag.

U verliet samen met uw dochter El Salvador op 7 november 2019 op legale wijze met het vliegtuig. Jullie reisden via Spanje naar België, waar jullie op 8 november 2019 aankwamen.

Op 18 november 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden door bendeleden van de bende 18.

Jullie leggen ter staving van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: jullie paspoorten en identiteitskaarten, het rijbewijs van uw vader, de huwelijksakte van uw ouders, een overzicht van de vluchten van uw ouders, vier medische attesten en voorschriften van uw moeder, een overzicht van het medisch dossier van uw moeder, een notariële verklaring van de waterleverancier, drie overlijdensaktes van familieleden, uw huwelijksakte en de toestemming van uw echtgenoot om zijn dochter naar België mee te nemen.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vader, M. R. V. A. (CGVS 19/26189; DVZ 8948615). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw vader. De beslissing van uw vader luidt als volgt:

(...) (idem bestreden beslissing eerste verzoeker)."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekers drie afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk rolnummers 265 058 en 265 056 en 265 063, en dat de verzoekschriften in de zaken met rolnummers 265 056 en 265 063 de middelen en argumenten ontwikkeld in het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 265 058 integraal overnemen. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoekers dezelfde vluchtmotieven aanhalen en dat de verzoekschriften identiek zijn, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede rechtsbedeling om de drie vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de drie vorderingen samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Zij stellen vooreerst dat stellen dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert en dat zij uitgebreid hebben verteld over de bedreigingen, overvallen en afpersingen door de bendeleden die verzoekende partijen hebben gedwongen om haar land te verlaten. Verzoekende partijen poneren dat het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, niet betekent dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat zijn leven niet in gevaar zou zijn. Zij ontwikkelen het middel verder als volgt:

Vervolgens stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan de verklaringen van eerste verzoekende partij omtrent het bekomen van haar DUI- *quod certe non*: *"U legt namelijk ongeloofwaardige verklaringen af over... kan vanzelfsprekend ook geen geloof worden gehecht aan de incidenten die eruit voortgevloeid zouden zijn."* De DUI van eerste verzoekende partij werd weldegelijk gestolen.

Zij is een nieuwe gaan aanvragen, heeft betaald en heeft een nieuwe kaart gekregen. Zij weet ook niet hoe men er te werk gaat en waarom haar kaart 'MO' vermeldt. Zij heeft verteld hoe het eraan toe is gegaan. Vervolgens stelt verwerende partij: *"Daarnaast hebt u erg veel moeite om de benedeleden in kwestie te beschrijven....doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."* Verwerende partij gaat bijzonder kort door de bocht en heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met de bijzonder moeilijke en traumatische situatie waarin verzoekende partij zat. Het enige dat verzoekende partij goed heeft gezien waren de armen met de tattoos. Verzoekende partij durfde de benedeleden nooit goed bekijken, omdat zij dat ook niet mocht. Zij gaf telkens gewoon het geld en ging weg. Bovendien waren het niet altijd dezelfde benedeleden die de renta inden. Sommigen waren er al eerder bij geweest, anderen waren nieuw. Verzoekende partij had geen vriendelijke gesprekken met de benedeleden en was nooit op haar gemak. Elke keer stond zij- doodsangsten uit. Dat zij thans geen gedetailleerde beschrijving kan geven van de benedeleden, is dan ook helemaal niet vreemd. Vervolgens stelt verwerende partij het volgende: *"Verder zijn de omstandigheden van uw vertrek ... die jullie hadden ontvangen."* Het was inderdaad de bedoeling om terug te keren naar EL Salvador, omdat zij - ondanks alles - hun land van herkomst niet wilden verlaten. Echter, toen hun dochter eveneens bedreigd werd, beseften zij dat zij geen andere keuze hadden dan om in België asiel aan te vragen. Dat de vriendin van verzoekende partijen geen rekening heeft gehouden met de datum waarop zij renta dienden te betalen, is geen ernstige reden om geen geloof te hechten aan de vrees en de problemen van verzoekende partijen. Eerste verzoekende partij had ook geen enkele manier om met de benedeleden te communiceren, laat staan dat het verstandig zou zijn geweest om hen doodleuk te vertellen dat zij voor een maand naar Europa ging. Verwerende partij gaat schetst een beeld dat niet overeenstemt met de realiteit. Dat zij de problemen van eerste verzoekende partij aannemelijker zou hebben gevonden indien zij de benedeleden op de hoogte had gebracht van haar verblijf, slaat dan ook nergens op. Vervolgens stelt verwerende partij het volgende: *"Voorts is het ook opmerkelijk dat u stelt net voor uw vertrek ontslag ... u niet de waarheid vertelt over de omstandigheden van uw komst naar België."* Verwerende partij heeft eerste verzoekende partij klaarblijkelijk verkeerd begrepen. Het is niet zo dat eerste verzoekende partij ontslag nam of diende te nemen. Immers, zij was waterverdelers op zelfstandige basis: zij kocht water op en verkocht het verder. Dit was informeel geregeld. Toen zij het land ging verlaten, is zij gewoon gestopt met water te verdelen, wat niet betekent dat zij 'ontslag' nam in de enge betekenis van het woord. Eerste verzoekende partij heeft bij haar tweede gehoor op het CGVS een affidavit afgegeven van de leverancier van het waterbedrijf waarvoor zij verdeelde waarin vermeld stond dat zij op 26 september 2019 gestopt was met het verdelen van water. Er was geen contract dat eerste verzoekende partij diende op te zeggen. Alles verliet erg informeel. Tenslotte stelt verwerende partij het volgende: *"Verder wordt de geloofwaardigheid van de bedreiging van uw dochter na jullie vertrek ... bedreiging aan het adres uw dochter."* Verwerende partij heeft eerste verzoekende partij klaarblijkelijk verkeerd begrepen. Het was niet 20 uur in België toen haar dochter haar belde maar 20 uur in El Salvador. In België was het 3 uur 's nachts. Er is immers 7 uur verschil tussen België en El Salvador. Verwerende partij zoekt spijkers op laag water en tegenstrijdigheden die er geen zijn. Verwerende partij is zich duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in EL Salvador en het gevaar dat verzoekende partijen er liepen. Verzoekende partijen konden niet meer terugkeren naar hun land en vroegen noodgedwongen asiel aan in België. Een klacht bij de politie zou geen enkel soelaas geboden hebben, gezien de politie zelf geïnfiltreerd is door benedeleden. Dat de politie zelf corrupt is, blijkt tevens uit verschillende rapporten. Zij staan immers gekend om informatie over klachten door te spelen aan de benedeleden, zoals ook blijkt uit het Country Policy and Information Note van januari 2021 : (stuk 3) p. 78-80 "...". De redenering en motivering van verwerende partij is dan ook bijzonder onzorgvuldig en toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partijen aan. Dat verwerende partij de incidenten 'vreemd en weinig aannemelijk' vindt, doet geen afbreuk aan de gebeurtenissen hetgeen verzoekende partijen ertoe gedwongen hebben om El Salvador te verlaten. Verwerende partij kent duidelijk de werking van de bendes niet in EL Salvador en minimaliseert ten onrechte de vrees en de problemen van verzoekende partijen. Zij vreest bij terugkeer dat de benedeleden haar zullen vermoorden, zoals zij ook aangaf op het gehoor. Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partijen geen risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade. Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partijen. Verzoekende partijen menen dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stellen verzoekende partijen dat verwerende partij niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is maar toch meent zij dat verzoekende partijen niet in aanmerking zouden komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij stellen niet te begrijpen hoe verwerende partij na haar motivering over de situatie in El Salvador kan stellen dat zij kunnen terugkeren naar El Salvador zonder gevaar voor hun leven. Zij werpt op dat het rapport waarop verwerende partij zich baseert achterhaald is en dat *anno* 2021 de (humanitaire) situatie in El Salvador ontspoord is. Het land wordt gerund door bendes en wordt gezien als één van de gevaarlijkste landen ter wereld. Zij citeren vervolgens een artikel uit The Guardian (<https://www.theguardian.com/world/2019/nov/22/el-salvador-a-nation-held-hostage-a-photo-essay>) en Foreign Policy (<https://foreignpolicy.com/2019/11/30/el-salvador-gang-violence-msl3-nation-held-hostagephotography/>) van november 2019. Zij stellen verder dat met de huidige coronacrisis de situatie helemaal dreigt te ontsporen en dat zij geconfronteerd zullen worden met bendes die hun afpersen, geen werk zullen hebben door de crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.

Zij stellen dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig tewerk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft en dat dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken dan ook op kennelijke wijze het zorgvuldigheds- en redelijkheidsbeginsel schenden.

Zij vragen de Raad de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en hen de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde dat de bestreden beslissingen vernietigd moeten worden en teruggestuurd moeten worden naar het CGVS voor verder grondig onderzoek.

3.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen, het bewijs pro deo rechtsbijstand en een uittreksel van “*Country Policy and Information Note*” van januari 2021 toe aan hun verzoekschriften.

4. Aanvullende nota

Verwerende partij legt in toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota dd. 18 november 2021 neer waarbij volgende nieuwe elementen ter kennis wordt gebracht: COI Focus, “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021 (hyperlink) en COI Focus, “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoekers om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met verzoekers te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asiinstanties en verzoeksters om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna “*Kwalificatierichtlijn*”) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de *Kwalificatierichtlijn*. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de *Kwalificatierichtlijn* voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen normalerwijs de verzoekers alle elementen tot staving van hun verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van

de relevante elementen van dat verzoek met de verzoekers dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeksters. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoekers voeren aan dat zij afgeperst en met de dood bedreigd werden door bende 18 in El Salvador.

Volgens zijn verklaringen werkte eerste verzoeker als onderhoudsman van de tuin van de tempel van zijn geloofsgemeenschap, de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tussen 2011 en 2019 en vanaf januari 2019 als zelfstandig verdeler van bidons zuiver drinkwater. Het bedrijf Agua del Paraiso was zijn leverancier. Op 25 mei werd eerste verzoeker tijdens zijn ronde op de binnenweg tussen de wijk San Ramon en La Gloria tegengehouden door twee gewapende bendeleden van bende 18 die hem zijn GSM, DUI en geldtas afnamen en 200 dollar renta eisten. Hij kon slechts 70 dollar betalen en ging op 30 mei de resterende 130 dollar betalen. Vanaf dan moest hij elke maand 200 dollar betalen. Hij veranderde daarna zijn route en op 21 juni werd zijn echtgenote thuis bedreigd door bendeleden die een GSM overhandigden. De persoon aan de lijn zei dat haar echtgenoot moest betalen ook al veranderde hij zijn route. Ook derde verzoekster en haar dochter waren op dat ogenblik in de woning van eerste verzoeker en tweede verzoekster. Eerste verzoeker betaalde daarop de renta op 30 juni, 30 juli en 30 augustus. Op uitnodiging van een vriendin van tweede verzoekster die in België woont, reisden eerste verzoeker en tweede verzoekster naar België op 29 september 2019 om het huwelijk van de zoon van haar vriendin bij te wonen. Hoewel ze planden op 28 oktober 2019 terug te keren naar El Salvador zagen zij hiervan af omdat derde verzoekster hen informeerde dat zij op 2 oktober 2019 op weg naar huis in de buurt van haar bushalte door twee bendeleden werd tegengehouden, bedreigd en gezegd dat zij de renta die haar vader verschuldigd was, moest betalen. Zij had slechts 60 dollar bij die dag en ging de resterende 140 dollar de volgende dag betalen. Zij betaalde nog op 30 oktober 2019 en reisde op 7 november 2019 samen met haar dochter naar België. Verzoekers dienden allen samen op 18 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

6.3. Verzoekers leggen allen hun paspoorten en identiteitskaarten, het rijbewijs van eerste verzoeker, de huwelijksakte van eerste verzoeker en tweede verzoekster, de huwelijksakte van derde verzoekster en de toestemming van derde verzoeksters echtgenoot om hun dochter te laten reizen naar België neer. De Raad acht hun identiteit en Salvadoraanse nationaliteit alsook hun huwelijkse staat, die niet betwist worden door verwerende partij, voldoende aangetoond.

De overlijdensaktes van de oom en tante van tweede verzoekster houden geen verband met hun individuele vluchtmotieven. Tweede verzoekster verwees tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar naar het feit dat deze familieleden werden omgebracht omwille van het niet betalen van renta in El Salvador en zij daardoor nog meer angst heeft gekregen om terug te keren, maar uit niets kan blijken dat de feiten die tot de dood van haar familieleden zouden geleid hebben, enig verband houden met de door verzoekers aangevoerde afpersing in het kader van eerste verzoekers activiteiten als leverancier van drinkwater. De neergelegde overlijdensaktes vermelden verder geen doodsoorzaak noch omstandigheden waarin de daarin vermelde personen zijn overleden en kunnen enkel aantonen dat deze personen overleden zijn.

Uit de vier medische attesten en voorschriften voor tweede verzoekster kan blijken dat zij behandeld wordt voor spanningsmigraine en er wordt in vermeld dat deze migraine erger werd door de veiligheidssituatie in El Salvador. Deze attesten vermelden evenwel niet op basis van welke gegevens deze laatste conclusie werd getrokken met betrekking tot tweede verzoekster en verder bevatten deze attesten geen enkele informatie met betrekking tot de door verzoekers ingeroepen vervolgingsfeiten. Het overzicht van de vluchten van verzoekers tonen aan op welke data zij naar België vlogen maar bevatten verder geen informatie over de voorgehouden vervolgingsfeiten. De notariële akte opgesteld op basis van de verklaring van de directeur van Agua del Paraiso, de leverancier van eerste verzoeker, vermeldt dat eerste verzoeker voor zijn bedrijf werkte sinds januari 2019 tot 25 september 2019 en om zijn fysieke veiligheid te beschermen stopte met werken voor zijn bedrijf in mei aangezien hij in mei 2019 werd afgeperst. Voor zover hierin wordt bevestigd dat eerste verzoeker werd afgeperst, stelt de Raad vast dat dit document werd opgesteld op 15 april 2021 op vraag van verzoekers. Zo hieruit als dusdanig geen conclusies kunnen getrokken worden wat betreft de waarachtigheid of de bewijswaarde van het document, kan dit ook niet volstaan om aan te tonen dat de door verzoekers voorgehouden feiten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoekers een inspanning hebben geleverd om hun verzoek om internationale bescherming met documenten te staven. Met betrekking tot de voorgelegde documenten stelt de Raad vast dat deze als dusdanig niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen in hoofde van verzoekers.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het

licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.4. Het verzoek om internationale bescherming houdt verband met bedreigingen door bendes in El Salvador. Uit de beschikbare landeninformatie met betrekking tot El Salvador blijkt dat er verschillende goed georganiseerde bendes actief zijn zowel in de steden als in rurale gebieden van El Salvador. De bendes maken zich schuldig aan afpersing, bedreigingen, moordaanslagen en diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor El Salvador momenteel als één van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt beschouwd. Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren ook burgers met een duidelijk profiel zoals burgers die zich tegen bendes verzetten, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten ((COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020, UNHCR, “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”, March 2016).

6.4.1. Na grondige analyse van verzoekers’ verklaringen, het rechtsplegingsdossier, de verzoekschriften, de aanvullende nota van verwerende partij en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, stelt de Raad vast dat hun verklaringen over de door hen voorgehouden afpersing door bendeleden in El Salvador, niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst stelt de Raad vast dat eerste verzoeker, hoewel hij verklaart tot vijfmaal toe contact te hebben gehad met de bendeleden om de renta te betalen, geen duidelijke beschrijving kan geven van de bendeleden die hem zouden afgeperst hebben. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker verklaart dat hij op zaterdag 25 mei onderschept werd in zijn voertuig, door twee bendeleden die hem onder schot hielden, gedwongen werd om uit te stappen en dat zij hem oplegden vanaf dan 200 dollar per maand te moeten betalen. Daarna betaalde hij nog op 30 mei, in juni, juli en augustus (notities PO I eerste verzoeker, p. 11). Gevraagd hoe de bendeleden er uitzagen die hem op 25 mei tegenhielden, verklaart verzoeker “*door de adrenaline, door dat moment, met het pistool, het enige dat ik heb gezien waren tattoos met nummers, en hoe ze eruit zagen, des duivels, lelijk, een slecht gezicht, het waren slechte personen*” (notities PO I, eerste verzoeker, p. 13). Verder verklaart hij enkel te weten, dat er nummers op hun handen en armen stonden (*idem*), waarover hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vermeldt dat “*ik een tattoo op hun armen heb gezien van 18*” (notities PO II eerste verzoeker, p. 6). Kort daarna verklaart hij, gevraagd of er verschillen waren tussen de twee personen “*Ja, dat wel, de ene was lichter van huid, de ander had een meer bruine huidskleur, en als ik snel naar boven kon kijken was de ene wat groter dan de andere*” (notities PO II eerste verzoeker, p. 7). Eerste verzoeker verklaart verder ook dat hij telkens naar dezelfde plek ging op hetzelfde uur om de renta te betalen, waarbij hij “*over het algemeen in de wagen bleef, voor mijn eigen veiligheid, als ik moest wachten bleef ik in de auto, en als ze er al stonden, remde ik, gaf ik het, en vertrok ik*” (notities PO II eerste verzoeker, p. 10). Zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing, is het weinig aannemelijk dat verzoeker wel kan aangeven dat de bendeleden tot bende 18 behoorden aan de hand van hun tatoeages, maar niet verder geen enkele beschrijving kan geven van hoe de bendeleden er uit zagen, behalve dat de ene wat groter was dan de andere en een lichtere huidskleur had. Verzoekers betoog dat onvoldoende rekening is gehouden met de traumatische situatie waarin hij zat en dat het enige dat hij goed gezien had, hun armen met tattoos was, kan niet overtuigen. Uit zijn eigen verklaringen blijkt immers dat hij bij de eerste ontmoeting moest uitstappen en dat hij bovendien ook snel naar boven keek. Bovendien heeft hij daarna nog vier maal aan de bendeleden betaald. Indien, zoals eerste verzoeker argumenteert in het verzoekschrift, de bendeleden die de renta inden niet altijd dezelfde waren, maakt eerste verzoeker ook niet duidelijk hoe hij wist dat het om andere bendeleden ging, indien hij hen nooit durfde aankijken. Dat hij bij die gelegenheden steeds in de wagen bleef zitten, zoals hij ook ter terechtzitting benadrukt, kan naar het inzien van de Raad niet verklaren waarom hij niet de minste beschrijving kan geven van het uiterlijk van de bendeleden aan wie hij na 25 mei betaalde. Volgens zijn verklaringen was de plaats van betaling immers redelijk afgelegen en moest hij soms wachten op de afgesproken plek tot zij arriveerden, zodat kan aangenomen worden dat hij bij die gelegenheden de bendeleden moet hebben zien aankomen en dus minstens in staat zou moeten zijn deze bendeleden wat meer in detail te beschrijven. De vaststelling dat hij daartoe in gebreke blijft, hoewel hij tot vijfmaal toe in rechtstreeks contact kwam met de bendeleden, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover.

Verder stelt de Raad vast dat eerste verzoeker en tweede verzoekster verklaarden dat zij wel degelijk de bedoeling hadden om terug te keren naar El Salvador toen zij tickets boekten om naar België te komen op uitnodiging van de vriendin van tweede verzoekster om het huwelijk van haar zoon te kunnen bijwonen. Zij leggen daartoe ook vliegtickets neer, uitgegeven op 4 september 2019, waaruit blijkt dat hun terugvlucht naar El Salvador gepland was op 28 oktober 2019 (administratief dossier, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 5). Zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissingen moest eerste verzoeker evenwel volgens zijn verklaringen de renta betalen op de dertigste van elke maand, terwijl zij een vlucht lieten boeken op 29 september 2019 en dus een dag voor de renta voor deze maand verschuldigd was. Uit hun verklaringen kan verder niet blijken dat zij enige voorzorgsmaatregel hebben genomen om ervoor te zorgen dat zij bij hun terugkeer naar El Salvador geen problemen zouden kennen omwille van het niet betalen van de renta op 30 september 2019. Dit valt niet in overeenstemming te brengen met eerste verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat hij bang was voor de represailles van de bendeleden indien hij niet betaalde aangezien de bendeleden hem telkens opnieuw op het ogenblik dat hij de renta betaalde met de dood bedreigden: *“Hetzelfde, heb je geld mee, breng het geld de volgende 30^e meer, anders loopt jou leven en dat van je familie gevaar, we weten waar je woont, wie je vrouw, dochter kleindochter zijn, we gaan je vermoorden, altijd dezelfde bedreigingen”* (notities PO eerste verzoeker, p. 10). Eerste verzoeker verklaart, gevraagd waarom de vriendin van tweede verzoekster geen rekening hield met het feit dat op 30 september renta moest betaald worden, dat deze vriendin op de hoogte was van de afpersing en de doodsbedreiging als ze niet betaalden, en dat *“ik weet niet waarom die datum gekozen is, vermoedelijk omdat die iets goedkoper waren, we hebben toen ingetikt en keken wat het goedkoopste was, en namen die data”* (notities PO II eerste verzoeker, p. 11-12). Hieruit blijkt in elk geval dat eerste verzoeker ook ingelicht was over de datum van vertrek en dat deze datum werd gekozen omdat het goedkoper was. In het licht van de voormelde constante doodsbedreigingen die eerste verzoeker verklaart te hebben ontvangen, is het niet aannemelijk dat noch tweede verzoekster, noch eerste verzoeker enig probleem zouden gezien hebben in het feit dat op 30 september de renta niet zou kunnen betaald worden, terwijl zij duidelijk wel het plan hadden op eind oktober terug te keren en verder ook geen enkele poging ondernamen om vooraf te betalen. Dat zij dit niet vooraf zouden hebben besproken met de vriendin van tweede verzoekster, die volgens hun verklaringen de tickets boekte, is niet aannemelijk, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing. Verzoekers werpen op dat het feit dat de vriendin van tweede verzoekster geen rekening heeft gehouden met de datum waarop renta moest betaald worden geen ernstige reden is om geen geloof te hechten aan de vrees en problemen van verzoekers. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat dit slechts één van de elementen is op basis waarvan verwerende partij besluit tot de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden afpersing en bedreigingen en verzoekers al te gemakkelijk voorbij gaan aan de overige motieven van de bestreden beslissingen die hiermee samenhangen en waaruit blijkt dat verzoekers evenmin er in slagen te verklaren waarom zij geen enkele voorzorgsmaatregel hebben getroffen om problemen met de bende te vermijden, terwijl zij op dat ogenblik duidelijk het plan hadden om terug te keren. Gezien de ernst van de beweerde bedreigingen is het niet geloofwaardig dat verzoekers dit zelfs niet overwogen zouden hebben, zoals blijkt uit hun verklaringen. De bestreden beslissingen motiveren hierover op goede gronden het volgende: *“Indien u inzake de vertrekdatum in een moeilijke situatie zou hebben gezeten komt het bovendien weinig aannemelijk over dat u niets zou hebben gedaan om ervoor te zorgen dat u bij terugkeer geen problemen zou hebben door een regeling te treffen voor de betaling. U zou op dat moment immers nog steeds van plan zijn geweest om terug te keren naar El Salvador (CGVS 1926189, 3 november 2020, p. 12). U verklaart in dat verband dat u geen manier had om met hen te communiceren en dus geen regeling kon treffen met de bendeleden. Gevraagd waarom u niet op een ander moment naar de plaats van betaling bent gegaan om op voorhand te betalen, stelt u dat u die plek meed omwille van uw veiligheid en dat u een vast moment had gekregen om te betalen. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet via de bendeleden rond uw woning het geld kon betalen, stelt u dat u geen contact met hen wilde hebben en wilde u niet dat de burendachten dat u iets met hen te maken had (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 14). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u weinig moeite deed om alsnog te betalen voor de maand september. Uw uitleg hiervoor kan ook niet overtuigen. Dit zou namelijk betekenen dat u bij uw terugkeer eind oktober een maand overgeslagen zou hebben. Gezien de ernst van de bedreigingen die u gekregen zou hebben en de kennis dat ze wisten waar u woonden, is het weinig aannemelijk dat u naar België zou vertrekken zonder betaald te hebben. Uw gedrag in deze omstandigheden is dan ook weinig aannemelijk en brengt verder schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”* Verzoekers voeren geen ernstig verweer tegen deze motieven die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier. Zij beperken zich immers louter tot het herhalen van hun eerdere verklaringen, met name dat zij geen manier hadden om met de bendeleden te communiceren en dat het niet verstandig zou geweest zijn hen te vertellen dat zij naar Europa gingen. Daarmee slagen zij er geenszins in bovenstaande pertinente motieven te weerleggen.

Uit hun verklaringen blijkt dat eerste verzoeker zich moest aanbieden op een afgesproken plek en datum; dat tweede verzoekster door 2 bendeleden thuis werd benaderd op 21 juni en dat daarna de bendeleden hun huis voortdurend in de gaten hielden (notities PO II eerste verzoeker, p. 14; notities PO tweede verzoekster, p. 9), zodat zij geenszins kunnen beweren dat er geen manier was om met de bendeleden in contact te treden. In zoverre verzoekers betogen dat het gevaarlijk zou geweest zijn om de bendeleden te vertellen dat ze naar Europa gingen, gaan zij voorbij aan het feit dat zij zelf verklaarden dat zij op dat ogenblik nog vast van plan waren om terug te keren naar El Salvador en zich dus bewust moeten geweest zijn van de gevaren verbonden aan het niet betalen van de renta. Gelet op het voorgaande ondermijnt de vaststelling dat verzoekers geen enkele voorzorgsmaatregel troffen, terwijl ze wisten dat ze zouden terugkeren naar El Salvador, verder de geloofwaardigheid van hun verklaringen, in het licht van de beschikbare landeninformatie waaruit kan blijken dat niet betalen van renta ernstige gevolgen met zich kan meebrengen (COI Focus, *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 16). Voorts blijkt uit verzoekers' verklaringen dat eerste verzoeker zijn activiteiten als verdeler van drinkwater stopzette op 25 september, enkele dagen voor hun vertrek uit El Salvador. Eerste verzoeker verklaart, gevraagd wat hij moest regelen met zijn werk voor hij vertrok: *“Dat heb ik eigenlijk niet geregeld dat ik een maand weg ging, ik heb eigenlijk ontslag genomen van 25 september, ik voelde me slecht bij de problemen die ik heb gekend, ik ging dan nog zien wat ik ging ondernemen voor mijn veiligheid, ik zei hem ook niet dat ik ging reizen voor veiligheid, ik heb hem enkele dagen eerder gezegd dat ik op 25 september ging stoppen zodat hij iemand kon zoeken”* (notities PO II eerste verzoeker, p. 13). De beëdigde verklaring van S.R.L.E., die door eerste verzoeker pas bij het tweede persoonlijk onderhoud in april 2021 wordt neergelegd, vermeldt dat eerste verzoeker besloot niet langer voor zijn bedrijf te werken *“aangezien hij in de maand mei van het jaar tweeduizend negentien afgeperst werd door bendeleden van de zone...”* (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, vertaling stuk 8). Tweede verzoekster verklaart niet op de hoogte te zijn van het feit dat eerste verzoeker ontslag had genomen en stelt te veronderstellen dat haar man terug voor het waterbedrijf ging werken bij terugkeer (notities PO II tweede verzoekster, p. 8) en dat *“...we vertrouwden op God dat als we terugkeerden niets zou gebeuren en om dan 2 maanden in 1 keer te betalen, we hoopten dat dat de oplossing zou zijn...”* (notities PO II tweede verzoekster, p. 9). Waar de Raad kan aannemen dat eerste verzoeker op zelfstandige basis werkte voor het bedrijf dat de waterbidons leverde, doet dit evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat tweede verzoekster zelfs tijdens het tweede persoonlijke onderhoud niet op de hoogte was van de beslissing van eerste verzoeker om te stoppen als distributeur van waterbidons en veronderstelde dat bij hun terugkeer verder voor het bedrijf zou werken. De Raad kan slechts vaststellen dat eerste verzoeker en tweede verzoekster tegenstrijdige verklaringen afleggen over het al dan niet definitief stopzetten van eerste verzoekers activiteiten als leverancier van waterbidons en dat eerste verzoeker, door het stopzetten van deze activiteiten, wist dat hij geen inkomen zou hebben om de renta te betalen in geval van terugkeer. Het is niet geloofwaardig dat, indien verzoekers inderdaad werden afgeperst, zij daadwerkelijk van plan zouden geweest zijn om terug te keren naar El Salvador, terwijl eerste verzoeker reeds zijn activiteiten had stopgezet bij het waterbedrijf en dus wist dat hij geen inkomen zou hebben bij terugkeer. Dergelijke handelswijze is niet in overeenstemming te brengen met de vrees die verzoekers beweren te koesteren voor de doodsbedreigingen die zijn volgens hun verklaringen ontvingen. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen inzake de beweerde afpersing en versterken het vermoeden dat andere redenen dan de beweerde afpersing, aan de grondslag lagen van hun komst naar België op 29 september 2019. Ten overvloed merkt de Raad op dat in de beëdigde verklaring van S.R.L.E. enerzijds wordt vermeld dat verzoeker *“van januari 2019 tot en met 25 september 2019 de functie van verdeler van zuiver flessenwater bekleedde”* en anderzijds dat hij *“om zijn fysieke veiligheid en die van zijn familie te beschermen in mei stopte met werken voor mijn bedrijf”*, zodat dit document verdere twijfel doet rijzen over de werkelijke datum waarop eerste verzoeker zijn activiteiten als leverancier van waterbidons stopzette.

Verzoekers verklaren dat zij in België beslisten om niet terug te keren naar El Salvador omdat zij ondertussen werden geïnformeerd door derde verzoekster dat zijzelf ondertussen ook bedreigd was door de bendeleden en de door eerste verzoeker en tweede verzoekster verschuldigde renta had moeten betalen. Hierboven werd reeds vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door eerste verzoeker en tweede verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten om de uiteengezette redenen. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de verklaring van derde verzoekster dat zij door dezelfde bendeleden op 2 oktober 2019 werd gedwongen om de renta te betalen die eerste verzoeker had moeten betalen op 30 september 2019. Voorts stelt de Raad vast dat eerste verzoeker en tweede verzoekster tegenstrijdige verklaringen afleggen over het tijdstip waarop derde verzoekster hen hiervan zou hebben ingelicht. Waar eerste verzoeker stelt dat het tussen drie en vier uur 's ochtends was (notities PO I eerste verzoeker, p. 18), verklaart tweede verzoekster dat het in België 20 uur was toen zij werd gebeld door derde verzoekster.

Hiermee geconfronteerd verwijzen eerste verzoeker en tweede verzoekster naar het uurverschil tussen België en El Salvador en verklaart tweede verzoekster dat het ofwel 20 uur 's avonds was voor derde verzoekster of voor hen en dat ze het zich niet goed herinnert omdat ze slaapproblemen had en aan het lezen was. De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde medisch attest dd. 29 oktober 2020 weliswaar blijkt dat tweede verzoekster aan slapeloosheid leidt (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6), maar dit kan geenszins verklaren waarom eerste verzoeker en tweede verzoekster het telefoontje van hun dochter op dermate uiteenlopende tijdstippen situeren. Gezien het nachtelijke uur waarop eerste verzoeker verklaart gebeld te zijn geweest, is het niet aannemelijk dat beide verzoekers hierover dergelijke uiteenlopende verklaringen afleggen, noch dat tweede verzoekster zich dit niet meer zou herinneren. In de bestreden beslissingen wordt hierover terecht als volgt gemotiveerd: *“Verder wordt de geloofwaardigheid van de bedreiging van uw dochter na jullie vertrek op zich ook aangetast doordat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen over het moment waarop ze jullie hierover belde. U verklaart dat het tussen 3 uur en 4 uur 's ochtends was en dat u schrok omdat het weinig goeds voorspelt als de telefoon gaat op dat uur (CGVS 1926189, 3 november 2020, p. 18). Dit stemt gezien het verschil in tijdszone tussen El Salvador en België overeen met uw dochters verklaring dat ze jullie tussen 20 en 21 uur belde (CGVS 1926191, p. 15). Wanneer aan uw echtgenote dezelfde vraag wordt gesteld, verklaart ze echter dat ze het uur in El Salvador op dat moment niet weet, maar dat het in België 20 uur was toen ze u belde. Vervolgens wordt haar gevraagd wat ze aan het doen was toen haar dochter belde en antwoordt ze dat ze op de kamer aan het lezen was (CGVS 1926189B, 3 november 2020, p. 14-15). Wanneer ze vervolgens geconfronteerd wordt met uw verklaringen stelt ze dat ze zich niet goed herinnert hoe het zit met de uurverschillen, dat het ofwel 20 uur 's avonds was voor uw dochter of voor jullie en dat ze aan het lezen was omdat ze problemen had om te slapen (CGVS 1926189B, 3 november 2020, p. 16-17). Gezien het nachtelijk moment van dit telefoongesprek is het niet aannemelijk dat ze zich dit niet preciezer zou herinneren, bijvoorbeeld toen gevraagd werd naar haar bezigheden op dat moment. Bovendien verklaarde zij in haar eerder antwoord duidelijk dat ze niet wist hoe laat het was in El Salvador, maar wel hoe laat het was in België. De uitleg van uw echtgenote voor deze tegenstrijdigheid is dan ook niet aannemelijk. Bijgevolg brengt deze tegenstrijdigheid tussen jullie verklaringen ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van de bedreiging aan het adres uw dochter.”* Verzoekers voeren geen ernstig verweerd tegen deze pertinente motieven. Zij beperken zich immers louter tot de stelling dat verwerende partij hen verkeerd heeft begrepen en dat het 20 uur was in El Salvador en dus 3 uur 's nachts in België. De loutere bevestiging en herhaling van één versie van de voorgehouden feiten kan niet volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen over het tijdstip waarop ze werden opgebeld; op te helderen, noch de overige ongerijmdheden en ongeloofwaardige elementen in hun relaas met betrekking tot de afpersing van eerste verzoeker en tweede verzoekster te weerleggen.

Ten slotte stelt de Raad vast dat waar eerste verzoeker verklaart dat zijn identiteitskaart werd afgenomen door de bendeleden tijdens hun eerste ontmoeting op 25 mei 2019 en hij een nieuwe identiteitskaart moest aanvragen, zijn bij verwerende partij neergelegde identiteitskaart de letters “MO” vermeldt en op 13 juni 2019 is uitgegeven. Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt evenwel dat dat dit er op wijst dat hiervoor de procedure “*modificacion*” is gevolgd en dat voor deze procedure het noodzakelijk is dat de aanvrager onder meer de originele identiteitskaart waarop de aanpassing moet worden aangebracht moet voorleggen om deze te kunnen uitvoeren. In geval van diefstal of verlies van de identiteitskaart kan een nieuwe identiteitskaart aangevraagd worden, maar in dat geval wordt de datum van uitgifte en vervaldatum van de oorspronkelijke identiteitskaart hernomen. De vermelding op de door eerste verzoeker neergelegde identiteitskaart zijn hiermee in tegenspraak en in elk geval wijzen de letters “MO” er op dat verzoeker op het ogenblik van de aanvraag nog in het bezit moet zijn geweest van zijn originele identiteitskaart, terwijl hij verklaart de nieuwe identiteitskaart te hebben aangevraagd tussen 10 en 15 juni 2019 (notities PO I eerste verzoeker, p. 13). De bestreden beslissingen stellen hierover het volgende: *“U legt namelijk ongeloofwaardige verklaringen af over het begin van uw problemen op 25 mei 2019. U stelde dat hierbij uw DUI werd gestolen en dat u daarom een nieuwe moest aanvragen (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 7). De informatie op deze DUI komt echter niet overeen met de uw verklaringen. Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt namelijk dat in geval van diefstal of verlies een nieuwe DUI kan aangevraagd worden, maar dat deze de datum van uitgifte en vervaldatum van het verloren of gestolen exemplaar herneemt en dus een identieke kopie is (Landeninformatie 5). Uw DUI vermeldt daarentegen 13 juni 2019 als datum van uitgifte (Document 2). De datum van uw gestolen DUI werd hierop dus niet hernomen. Wanneer u gevraagd wordt waarom op uw DUI de oude uitgifte- en vervaldatum niet werden hernomen zoals gebruikelijk bij diefstal, antwoordt u dat u het niet weet en dat dat het beleid is van het bedrijf dat de DUI's uitgeeft (CGVS 1926189, 20 april 2021, p. 7-8). Bij nader onderzoek van uw DUI blijkt echter dat deze niet volgens de procedure van de “Reposicion” of vervanging werd gedaan, maar*

dat het een “Modificacion” betrof, een aanpassing dus. Uit de informatie die aan uw dossier werden toegevoegd blijkt dat er viermogelijke procedures zijn om een DUI te verkrijgen, die elk verschillende benodigdheden hebben. Dit zijn Primera Vez (eerste keer), Renovacion (vernieuwing), Reposicion (vervanging) en Modificacion (aanpassing), respectievelijk afgekort als PV, RN, RP en MO. Op uw DUI is terug te vinden dat deze onder Tramite / Procedure type “MO” werd uitgereikt. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat voor deze procedure het voorleggen van onder andere de originele DUI waarop de aanpassing moet worden verricht (DUI a modificar), een noodzakelijke voorwaarde (indispensable) is om deze aanpassing te kunnen doen. Deze regel gold ook al op 23 mei 2019 (Landeninformatie 2, 3 en 4). U blijkt aldus op 13 juni 2019 nog in het bezit te zijn geweest van uw DUI, aangezien u via deze procedure een nieuwe DUI kon verkrijgen. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat u op 25 mei 2019 door bendeleden werd tegengehouden, afgeperst en bestolen, laat staan dat ze uw adres kenden om uw echtgenote te komen bedreigen. Aangezien dit incident het startpunt van uw problemen met de bende 18 zou zijn geweest, kan vanzelfsprekend ook geen geloof worden gehecht aan de incidenten die eruit voortvloeiden zouden zijn.” De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers geen ernstige poging ondernemen om de motieven in de bestreden bestreden beslissingen te weerleggen. Door louter te stellen dat de identiteitskaart van eerste verzoeker wel degelijk werd gestolen, hij een nieuwe is gaan aanvragen en ook niet weet waarom de kaart “MO” vermeldt, beperken zij zicht tot het louter herhalen van hun eerdere verklaringen en brengen zij geen enkele concreet element aan dat een ander licht zou kunnen werpen op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen en de informatie in het administratief dossier. In zoverre vergissingen door het bedrijf dat verantwoordelijk is voor de uitgifte van de identiteitskaarten in El Salvador niet uitgesloten kunnen worden, wijst de Raad evenwel op bovenstaande vaststellingen waaruit is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde afpersing en bedreigingen door bende 18 in het kader van eerste verzoekers activiteiten als leverancier van bidons drinkwater en stelt vast dat de vermeldingen op eerste verzoekers identiteitskaart niet verenigbaar zijn met verzoekers verklaringen dat de afpersing en de ermee gepaard gaande bedreigingen startten op 5 mei 2019.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat verzoekers verklaringen over de beweerde afpersing en bedreigingen door bende 18 in combinatie met de door hen voorgelegde documenten en gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie over El Salvador niet geloofwaardig zijn. Verzoekers betoog, onder verwijzing naar het rapport van het Home Office, “Country Policy and Information Note. El Salvador: Fear of Gangs” van januari 2021, dat de politie in El Salvador corrupt is en geïnfiltrerd door de bendes en dat een klacht bij de politie geen enkel soelaas zou geboden hebben, is dan ook *in casu* niet relevant.

Bijgevolg zijn de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld en kunnen verzoekers het voordeel van de twijfel niet gegund worden.

Indien, zoals *in casu* geen geloof wordt gehecht aan de vluchtmotieven van verzoekers, is een onderzoek van de materiële voorwaarden van de vluchtelingdefinitie niet noodzakelijk.

Ook uit eerste verzoekers profiel als zelfstandig leverancier van drinkwater kan niet blijken dat verzoekers hierdoor als dusdanig ernstige problemen riskeren in geval van terugkeer nu uit het voorgaande blijkt dat eerst verzoeker zelf verklaarde en liet attesteren dat hij reeds voor hun vertrek naar België zijn activiteiten als zelfstandige stopzette, zodat hij niet langer aan dit profiel beantwoordt.

6.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekers geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie aangebracht door verwerende partij blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

7.2. In zoverre verzoekers zich, wat het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet betreft, baseren op de bovenvermelde vluchtmotieven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de bovenstaande vaststellingen waarbij geconcludeerd werd dat zij de beweerde

afpersing en bedreigingen door bende 18 niet aannemelijk maken omdat hun verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn.

Voor zover verzoekers een reëel risico op ernstige schade pogen aan te tonen door te stellen dat door de coronacrisis de situatie in El Salvador helemaal dreigt te ontsporen, zij geen werk zullen hebben door de crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kan krijgen indien zij besmet zouden geraken met deze ziekte en daardoor geen menswaardig leven zullen kunnen leiden, wijst de Raad er op dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van Richtlijn 2004/83/EU – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Zo oordeelde het Hof dat het feit dat het risico op onmenselijke behandeling wegens een ernstige ziekte als gevolg van het ontbreken van de nodige gezondheidszorg in het land van herkomst in uitzonderlijke gevallen onder artikel 3 van het EVRM valt, niet betekent dat een derdelander die aan dergelijke ziekte lijdt op grond van de Kwalificatierichtlijn subsidiaire bescherming moet worden verleend. Uit artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/5 § 1 de omzetting in Belgisch recht vormt, volgt immers dat *ernstige schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst* (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). Naar analogie en samen gelezen met de rechtspraak van het EHRM inzake de relevantie van socio-economische omstandigheden in asielzaken is vereist dat de preciaire socio-economische situatie in het land van herkomst moet zijn veroorzaakt door het handelen of nalaten van een overheids- of niet-overheidsactor van vervolging, waardoor de verzoekers in een situatie van extreme armoede belanden die gepaard gaat met de onmogelijkheid om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien, om in een onmenselijke over vernederende behandeling of bestraffing te resulteren. Verzoekers tonen niet aan dat de socio-economische situatie in El Salvador het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten te handelen van een actor van vervolging of ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien. Waar verzoekers wijzen op de impact van de coronacrisis, volstaat het op te merken dat deze niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)), zodat het mogelijke risico op besmetting niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet valt.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekers in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten *in concreto* aannemelijk te maken dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar El Salvador.

7.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door IDMC en het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus, *“El Salvador. Veiligheidssituatie”*, 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, *“El Salvador. Veiligheidssituatie”*, p. 14-24).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek, moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

De door verzoekers geciteerde artikelen op de website van The Guardian en Foreign Policy van november 2019 kunnen niet tot een ander besluit leiden. Beide artikelen beschrijven de wortels van het bendegeweld, de aard en omvang van dit geweld, de financieringswijzen van de bendes, alsook de manier waarop zij het dagelijkse leven in sommige wijken controleren, maar voegen als dusdanig niets nieuws toe aan de landeninformatie waarop de beslissingen van de verwerende partij zijn gebaseerd en laten niet toe te besluiten dat het geweld in El Salvador willekeurig van aard zou zijn. Ook uit het door verzoeker bijgebrachte rapport Country Policy and Information Note van januari 2021 kan dit niet blijken.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens deze gehoren kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissingen. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissingen en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoekers niet in aanmerking komen voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET